

Congolesa. 35 anys. Amençada de mort per denunciar la violència sexual vers les dones al seu país. Dimecres va impartir a la Llacuna una conferència sobre drets humans i del periodista.

“A la guerra, el cos de la dona és un altre camp de batalla”

JORDI SALAZAR

de
prop

prés de cinc anys de lluita, s'ha aconseguit que aquesta llei sigui aprovada, fa tot just un mes.

La llei hi és. Però es compleix?

Per sistema, a l'RDC hi ha un problema d'aplicabilitat de totes les lleis. Però almenys, ara, si volem denunciar determinats casos, tenim un text que ens empara. És un pas important, perquè abans no hi havia absolutament res.

Després de 20 anys de conflicte armat al Congo, quina és la situació actual?

Ha millorat. Abans era arreu del país, i ara tan sols hi ha algunes zones en conflicte, a l'est. Però tot i així la pacificació ha estat lenta. Cal tenir presents les conseqüències de la guerra: s'ha destruït tota una capa social, i reconstruir-la requerirà molt de temps.

Vostè sempre ha denunciat que, en una situació bèl·lica, la dona és víctima per partida doble.

Quan la guerra és generalitzada, la violència envers les dones, també. Durant la guerra, el cos de la dona esdevé un altre camp de

batalla. Les violacions són sistèmiques. S'entra a cada casa per buscar les dones i violar-les. Avui dia, l'abast d'aquesta xacra al Congo ha disminuït: si abans es violava una dona cada quatre minuts, actualment és una cada hora. Estadísticament, s'ha millorat, però no en l'àmbit humà, perquè en el moment en què hi ha un sol cas, ja és motiu per actuar.

És fàcil informar la població congoleesa del que passa?

Hi ha molts canals: diaris, ràdios, televisions, xarxes socials... I també mitjans que pertanyen a ONG i associacions de defensa dels drets humans.

Per què creu que a Occident hi ha una desinformació generalitzada sobre l'Àfrica?

Perquè no hi ha voluntat d'informar-se. Si un periodista europeu vol conèixer la realitat del meu país, pot saber-ho instantàniament a través d'Internet. Però des dels mateixos mitjans no es vol informar, per interès econòmic: la guerra al Congo ha estat finançada des d'Occident pel control dels recursos naturals...

La llibertat de premsa total és possible?

No, perquè cap mitjà de comunicació és independent econòmicament. Depenen de grans grups i de grans patrons. La premsa lliure només serà possible amb mitjans totalment independents.

Els drets de la persona i del periodista són indissociables?

Sí, perquè el periodista no deixa de ser una persona, i un activista dels drets humans. Quan es violen els drets de l'home també s'ataca qui els defensa. S'entra en un cercle viciós. Per això calen mecanismes per protegir l'activitat periodística.

Per exemple?

Fa cinc anys, a la República Democràtica del Congo (RDC), vam començar a impulsar una llei per defensar els activistes. Però vam veure que aquest text no tenia sentit si no vetllava també pels drets dels periodistes. Per aquest motiu es va incloure també aquest aspecte. Perquè a l'hora de la veritat, tots han d'estar protegits pel mateix marc legal. I des-